

Beszélgetés a szakkollégium elmúlt két évéről, jelenéről, jövőjéről

Orsós Anna: A mai alkalomnak több célja is van. Először is tudjátok, hogy a projektünk hamarosan a végéhez érkezik. Tulajdonképpen szeptembertől lesz szakkollégium továbbra is, azonban azon tevékenységek zöme, melyekre a projekt keretében lehetőség volt, szeptembertől nem működnek majd egy darabig. A következő szakkollégiumi pályázat kiírására ígéretet kaptunk, azonban meg kell majd írni az új pályázatot. Ennek nagyon fontos feltétele, hogy a most futó projektnek a tapasztalatait megbeszéljük, legfőképpen veletek, szakkollégiumi tagokkal, hiszen ti voltatok azok, akik hosszabb-rövidebb ideig részesei voltatok ennek a tevékenységnek. Vannak köztetek, akik első perctől kezdve részt vettek a projektben és kevesebben, akik most, az utolsó félévben kapcsolódtak be. 2013 februárjától 2015 februárjáig sokan jöttek, mentek ebben a projektben, nagyon sokan különböző időpontokban, különböző információk során kerültek be a szakkollégium vérkeringésébe és rendkívül kíváncsiak vagyunk, hogy ebből a számkra nagyon fontos tevékenységből ti milyen konzekvenciákat vontok le. Hogyan értékelitek azt a munkát, ami zajlott? Négy kérdéssel készültem a mai alkalomra, nagyon fontos, hogy mind a négyre választ kapjunk. Egyrészt ez fontos visszajelzés számunkra, másrészt az is lényeges, hogy ezt a formát valamilyen szinten megőrizzük, de ahhoz kell látnunk és tudnunk, hogy mit gondoltok az eredményeinkről.

Az első kérdés, hogy nektek mit adott ez a szakkollégium, mik azok az értékek, ami miatt szép emlékekkel gondoltok az itt töltött időszakra?

Buzás Géza: Számomra nagyon fontos, hogy tartozhattam egy közösséghez, ahol elsősorban cigány egyetemisták vannak. Ezenkívül érték, hogy volt lehetőségünk a szakkollégiumban fejlődni, például a kutatások terén. A tréningeket kevésbé szerettem.

Palásti Mihály: Nekem leginkább a német felkészítés számított nagyon sokat.

Mihály István: Nagyon jól éreztem magam a drámajátékokban, játékos feladatokban. Illetve, ami még nagyon jó volt, hogy kaptam matektanárt, aki nagyon sokat segített.

Orsós János: Számomra sokat jelent az, hogy hasonló származású és helyzetű fiatalokkal ismerkedhettem meg. Igazából ez a közösség egy valóságos védőháló és jól esik, hogy támogatnak. Ez egy biztos támpont, biztos társaság, ha bármiféle kérdésem akadt, mindig tudtam segítséget kérni.

Palásti Mihály: Még a tréningek közül szeretném kiemelni a sportnapokat, amik nagyon tetszettek nekem, és a hétvégén kívüli programok közül pedig az Orfűn rendezett Sárkányhajózást, ami nagyon szuper volt.

Fenyvesi Mercédesz: Én nagyon nehezen oldódó ember vagyok közösségekben, és azt érzem, mostanában kezdtem igazi közösségi tag lenni. Az, hogy hátrányos helyzetű vagyok, kis faluból jövök, szintén nehézséget jelentett, így még az anyagiak is rendeződtek valamennyire.

Bogdán Angéla: Én is nyitottabb lettem egy kicsit, könnyebben oldódó, jobban ki merem fejezni magam, vagy véleményt merek nyilvánítani. Szereztem új barátokat, ismerősöket a trénerek közül is, a tutorommal is nagyon jóban vagyunk.

Orsós Anna: Az egyházi roma szakkollégiumok között vannak olyanok, ahol együtt is laknak a hét minden napján. A mi szakkollégiumunk nem ilyen. Számos zúgolódás volt az elején még a havi egyszeri kötelező bennmaradós három napos hétvégékkel szemben is. Ezzel kapcsolatban van-e pozitív, vagy negatív tapasztalatotok? Szerettetek volna úgy élni, mint az összes többi roma szakkollégiumban?

Kismarci Henrietta: Én kollégiumban laktam együtt öt évig a szobatársaimmal és rengeteg konfliktus forrása volt az, hogy minden egyes nap, minden egyes percében egymást látjuk, egymást halljuk és akaratlanul is találunk olyat a másokban, ami nekünk nem szimpatikus. Így meg talán kialakul bennünk egy olyan hiányérzet, ami miatt egy hónapban egyszer kibírtuk ezt a három napot és együtt voltunk.

Orsós Anna: Ennek a pályázatnak fontos része a tutori hálózat, hogy minden hallgató mellett legyen egy tanár is. Mi ezt nagyon pozitívnak gondoljuk, gondoltuk, de mivel a napi kapcsolatot ti élitek meg, kíváncsi vagyok, hogy hogyan látjátok ezt az együttműködést.

Buzás Géza: Nekem nagyon hasznos, hogy a tutorom, mindig mellettem állt és támogatott. A tavalyi év egy nagyon nehéz időszaka volt az életemnek, és ha ő nem lett volna, összezuhantam volna.

Szederkényi Attila: Én a tutorommal havonta találkozom. Egyszerűen mindig tudja, hogy mit kell mondania, belém lát és a legkisebb rezdülésemből is tudja, hogy nekem mire van szükségem.

Dobó Tibor: Szerintem abszolút pozitív és semmiképpen sem szabad elhagyni ezt a programelemet. Motiváló tényező a tutor az ember számára, főleg ha megvan a rendszeres kapcsolattartás, jó az együttműködés is és meg tudunk beszélni mindent.

Balogh Joci: Én már ismertem a tutoromat, mielőtt bekerültem az egyetemre, örültem, hogy saját magam is megválaszthattam. Segít nekem, két órát is tart: az egyik a Politikai Diszkrimináció, tehát bármilyen ilyen jellegű kérdéssel tudok hozzá fordulni, fel tudok menni hozzá megbeszélni és nekem ez sokat segített.

Rigó Bálint: Ez volt az egyik legjobb lehetőség a szakkollégiumban, mert alapvetően nem hiszem, hogy lett volna rá lehetőségem, hogy egy tanárral kialakuljon egy ilyen kapcsolat. Bármikor odamehetek hozzá segítségért. Alapból nem biztos, hogy a tanár, vagy én megtettük volna azokat a lépéseket, hogy kialakuljon ez. Bármiben szükségem van segísre, fordulhatok hozzá és segít nekem. Egy első-, vagy másodévesnek nem feltétlenül van meg ez a lehetőség, ami szerintem olyan, mint egy dobantó, sokat tud segíteni az elején.

Orsós Anna: A tutori rendszerrel párhuzamosan elindítottunk egy másik elemet, amit időközben többször átalakítottunk, mert úgy gondoltuk, hogy korrekcióra szorul. Ez a mentori rendszer. Az elején úgy indultunk, hogy minden hallgató mellett volt egy tutor és egy mentor is, aztán valahogy sem a mentor, sem a mentorált nem tudott egymásra találni. Ezért a mentorok számát is csökkentettük és a tevékenységük is átala-

Laboda Lilla
Romológia BA, WHSZ tag, PTE BTK

Nekem is nagyon jó volt, hogy volt tutorom. Nagyon szeretem, mindenben segít, könyveket szerez nekem, a kutatásoknál is mindig nagyon odatette magát és ez nagyon sokat számított.

kult. Nagyon szerettük volna, hogy ez a hármas – a tutor, a mentor és a hallgató – hatékonyan dolgozzon, de valamiért ez nem így működött. Ezzel kapcsolatban van-e bárkinek megjegyzése, élménye, tapasztalata?

Buzás Géza: Nekem a mostani rendszer nem tetszik. Amikor ide kerültem, akkor még volt mentor a hallgató mellett és az jó volt. Mi nem tudtuk akkor, hogy ez változni fog, de nekem a mentorok rengeteget segítettek az egyetemi beilleszkedésben: ETR, stb.

Greksa Evelin: Azt gondolom, a mentori rendszer azoknál volt hasznos, akik elsősök voltak. Én akkor már harmadik éve az egyetemen voltam és nekem nem volt szükséges a személyes mentor.

Orsós Anna: Nézzünk meg egy másik elemet, az önkéntességet. Sok zúgolódás volt az elején, aztán valahogyan mégiscsak sikerült teljesíteni ezt a kötelezettséget. Ezt a sokfajta elvárást, amit veletek szemben támasztunk, hogy éltétek meg?

Kis-Bogdán Lidia: Magamtól lehet, hogy soha nem mentem volna el önkénteskedni. Így viszont rengeteg tapasztalatot köszönhetek neki.

Buzás Géza: Szerintem az elnevezéssel van még baj. Vannak reális emberek, akik nem feltétlenül érzik jól magukat a szociális szférában. Szimplán átnevezném szakmai gyakorlatra pl.: egy mérnök miért ne egy olyan területen csináljon gyakorlatot, ami a szakjához passzol. Mindig civil szervezetek szerepeltek a kínálatban.

Orsós Anna: Ennél sokkal szélesebb lehetőség volt azért, előállhattak volna bármilyen javaslattal, nem volt ebben ilyen korlát.

Horváth Ivetta: Ha én döntenék, nem tenném kötelezővé, mert sokszor nehezemre esett sok más elfoglaltság miatt. Megtartanám programelemként, de úgy gondolom, végezze az, aki tényleg szívügyének érzi és szívesen csinálja, nem kényszerből.

Orsós Anna: Ami az első perctől problémát jelentett, de most úgy látjuk, hogy egészen jól teljesítettétek, az a portfólió készítés volt. Mindazt a tevékenységet, amit végeztek, magatok dokumentáltátok és nagy kartotékban sorakoznak. Ezt mennyire látjátok hasznosnak, vagy értékesnek?

Laboda Lilla: Szerintem hasznos volt, mivel leírtam és így átláttam, hogy mennyi mindent csinálunk és rögzítve lett, hogy ezt mind megcsináltuk. Jó lesz majd egyben megnézni az egészet.

Orsós Zoli: Számomra nagyon jó visszajelzés arról, hol tartok, és arról, mennyi min-

dent csináltam eddig az év során. Azt is igazságosnak tartottam, hogy teljesítés arányos volt az ösztöndíj az értékelési rendszerhez igazítva.

Fenyvesi Mercédesz: Azért hasznos a portfólió, mert ha leírom, hogy mi lesz a jövőben, akkor sokkal sikeresebb leszek. Én el akarom hinni, hogy amit leírok, az sikerülni fog. Kutatások is bizonyítják, hogy azok az emberek sokkal sikeresebbek.

Szederkényi Attila: Szerintem azért hasznos, mert ha munkába állunk, ott is kell majd dokumentálni. Ennek segítségével megtanulunk jobban odafigyelni.

Orsós Anna: Arra is kíváncsiak lennénk, mi az, ami nektek hiányzott a projektből, amit beletettetek volna, amit javasoltok nekünk. Mi az, amitől azt érzitek, hogy még jobb lehetett volna a projekt.

Orsós János: Talán több terasz rendezvénnyel bővíteném a programot, mert így nem csak hétvégén vagyunk együtt és ezek a rendezvények kulturális jellegűknél fogva szint visznek a szakkollégium életébe, erre időt kell szánni.

Gugora Alexandra: Olyan programok lehetnének még, amik a roma identitást jobban erősítik, mint pl. a fotókiállítás volt. Egem személy szerint a kulturális programok nagyon érdekelnek és a szakkollégium életébe is szint vinne.

Petrovics Zsanett: Nekem személy szerint az elmozdulás hiányzik, hogy például egyik hétvégén a Gandhiban vagyunk, a másikon Orfűn találkozunk..., ez így élménydúsabb lehetne.

Palásti Mihály: Talán még a többi karról érkezőknek valami nekik szóló szakmaibb program hiányzott. Nekem volt már szemináriumom, tudományos írás, de úgy érzem, hogy ez inkább a BTK-hoz tartozik. Én valami mérnöki előadásra szívesen beülnék...

Orsós Anna: Ezekre is lett volna lehetőség, de a programok nem egy-egy karnak, hanem a szakkollégistáknak szólnak. Tehát a tudományos írásmű nem a BTK-soknak van, hanem bármelyik karról érkezőnek. Lehet, hogy sokaknak még kell szakdolgozatot írni, vagy ilyen jellegű munkát folytatni. Minden egyéb szolgáltatásra való igényre nyitottak voltunk.

Greksa Evelin: Jónak tartottam volna, hogy a cigány kultúrát még jobban vonjuk be, mert az nagyon fontos lett volna egy roma szakkolinál. Nagyon sokan nincsenek tisztában a cigány kultúrával, és még nekem is vannak hiányosságaim, pedig ide jártam.

Rózsahegyi Renáta: Az utazás meg a nyelv nekem is tetszik

Orsós Anna: Most a hiányokról beszéltünk, de ezek vizsgálata során felmerült sok olyan dolog, ami valójában lehetőségként értelmezhető. Arra vagyok kíváncsi, milyen további lehetőséget láttok, hogy ez a szakkollégiumi projekt sikeresebb legyen? Láttok-e olyan külső tevékenységeket, erőket, melynek bevonásával még jobb lehetne ez a projekt?

Orsós Zoli: Azt gondolom, amikor a negatívumokról beszéltünk, egyben a lehetőségekről is. Ha azokon változtatunk, akkor lehetőségekké válnak.

Szederkényi Attila: Elindult egy kezdeményezés a rádióállomásról, nem tudom, hogy ez hol tart, én ebben láttam lehetőséget. Ennek révén a szakmai dolgokat összekapcsolhatjuk úgy, hogy az rólunk szóljon. Tehát rólunk lehetne egy felület, egy műsor. Úgy tudom, a közösségi tér működtetője, Schäffer János leszervezett mindent, két rádióval és egy internetes rádióval is egyeztetett, hogy kapnának tőlünk egy műsort, egy órában. Innentől már rajtunk múlik.

Orsós Anna: Milyen veszélyeket láttok? Mit gondoltok vannak-e veszélyei egy ilyen szakkollégiumi projektnek? Láttok-e valamiféle fenyegetettséget, amitől akár hátrányba kerülhettek, mint szakkollégista.

Buzás Géza: Például a munkavállalás... Sok olyan lehetőség van, ahol munkaszerződést kellene kötnünk, de a pályázat hátráltat, mert nem lehet mellette munkaviszonyunk. Engem ez inkább hátráltat, hogy egy munkalehetőségnél mindig azt kell nézni, hogy meg kell szakítani egy hónap után, újrakötni, mert nem lehet folyamatos a munkaviszony – ez kész macera. Vannak olyanok, akik nem rendelkeznek biztos családi háttérrel és én 35 000 Ft-ból nem tudok megélni, nekem muszáj munkát vállalnom.

Orsós János: Bár én nem tapasztaltam, de ha szóba kerül, hogy valaki szakkollégista, s megkérdezik milyen szakkollégium tagja, s erre ő azt válaszolja: roma szakkollégium, akkor az az átlagember szemében – ugyan teljesen alaptalanul –, de úgy tűnhet, hogy az mégsem lehet egy „elit” szakkoli. Rögtön negatívát kép vetődik fel arról, hogy roma, vagy cigány szakkollégium.

Rigó Bálint: Én tapasztaltam olyat, hogy amikor megtudták, hogy a Wlisslockinak vagyok tagja, nem mindenki fogadta olyan jó szívvel, hogy ennek a roma szakkollégiumnak vagyok tagja. Ugyan nem mindig illeték roma jelzővel, de ezt nem veszi mindenki jó néven. Engem ez sosem zavart, nekem személy szerint nincs semmi problémám, nekem ez tökéletesen jó így, csak jelzem.

Síftár Marcsi: Én akartam egy katolikus ösztöndíjra pályázni és láttam, hogyha szakkollégista vagyok, akkor nem jelentkezhetek rá.

Orsós Anna: A pályázati kiírás sajátossága volt, hogy nem azt szeretné, hogy száz órában dolgozzatok, hanem azt, hogy jól képzett értelmiséggé váljatok, ennek pedig feltétele, hogy időt töltsétek a tanulással. Munkaviszony mellett ezt nem tudjátok megtenni.

Fenyvesi Mercédesz: Nekem ez nem fenyegetettség, csak rosszul esik, hogy mostanában ha megkérdezik a gyakorlaton, hogy hová rohanok, és mondom, hogy megyek önkénteskedni, akkor csak néznek rám és kérdezik, hogy mi ez, mert nem értik. Én úgy szoktam, hogy reggel hét órára elmegyek gyakorlatra, onnan délután háromkor elengednek és onnan megyek a Faágba este hétig – ez elég fárasztó. Kérdezték, hogy hogyan bírom, mert volt, hogy ezt hétfőtől péntekig csináltam, hogy meglegyen a havi 12-13 óra kötelező önkéntesség.

Szederkényi Attila: Számomra ez a kérdés egy kicsit bosszantó, ha úgy tesszük fel, hogy milyen veszélyei vannak, ha ebbe a szakkollégiumba járunk. Szerintem erre mindenkinek büszkének kéne lennie, örülnie, hogy ide járhat és nem úgy tálalni, mintha emiatt rosszul kéne magát éreznie. Azt kéne éreztetni mindenkivel, hogy ez egy olyan szakkollégium, amire büszke vagyok és akkor ők sem úgy tekintenek ránk, ahogy a többség.

Orsós Anna: Nagyon köszönöm, hogy őszintén válaszoltatok ezekre a kérdésekre. Azt reméljük, hogy a válaszaitok mind-mind azt segítik, hogy ha a következő szakkollégiumi pályázat kiírása megtörténik, akkor be tudjuk építeni a terveinkbe mindazt, amit mondtatok és még jobban sikerül számunkra a következő pályázati kör és projekt.

A szakkollégium záró hétvégi rendezvényén elhangzott beszélgetést szerkesztette és stilizálta: Cserti Csapó Tibor, Orsós Anna